

DVADSIATA SIEDMA NEDEĽA CEZ ROK B

Jeden spolubrat – kňaz, mi nie tak dávno takmer s hrôzou povedal, že v jeho rodnej farnosti (podotýkam – veľkej farnosti) sa v priebehu tohto roka rozviedlo okolo dvadsať manželských párov. Čo je zarážajúce, že sú to rozvody väčšinou mladých manželských párov.

Žiaľ, rozvodovosť je na Slovensku až taká veľká, že štatistiky hovoria o každom druhom rozpadnutom manželstve. V našich kostoloch sa takmer každú sobotu uzatvárajú manželstvá, ale na našich súdoch sa denne konajú rozvodové konania. Keď sa zamyslíme nad slovami dnešného evanjelia, tak sa dozvedáme, že aj v Ježišových časoch to bolo tak. Všimnime si, že sa Ježiš v evanجليách málo zmieňuje o manželstve a keď o ňom hovorí, tak pripomína pôvodný Boží ideál, ktorý Boh vložil do prirodzenosti muža a ženy, keď ich stvoril.

Farizeji prišli za Ježišom s otázkou, či smie muž prepustiť svoju manželku. Neprišli za ním preto, lebo ich zaujímala pravda, ale chceli poznať Ježišov názor, aby ho chytili do pasce. Aby sme pochopili otázku farizejov, tak si musíme priblížiť situáciu, v akej vtedajší ľudia žili. V časoch Pána Ježiša prevládalo učenie vtedy veľmi váženého rabína Hillela, ktorý mal u ľudí – najmä farizejov – veľkú vážnosť ako učiteľ Zákona. Tento učil, že stačí, aby sa mužovi na manželke niečo znepáčilo a môže ju hneď prepustiť. Stačilo napríklad, že manželke vykypela polievka alebo niečo prihorelo, alebo sa manželovi zapáčila iná, možno krajšia žena, tak svoju mohol prepustiť. Z toho vidíme, že žena v Ježišových časoch bola podceňovaná a bola akoby otrokyňou svojho muža. Na túto vtedajšiu prax Pán Ježiš odpovedá slovami dnešného prvého čítania. *Boh stvoril človeka ako muža a ženu, lebo nie je dobré, aby bol človek sám. Preto Boh prikázal, aby muž opustil svojho otca a matku a prilipol k svojej manželke. A tak už nie sú to dvaja, ale jedno telo.* Potom Pán Ježiš povedal veľmi dôležitú vetu: „**Čo teda Boh spojil, človek nech nerozlučuje!**“ Touto vetou Pán Ježiš ako Boží Syn povýšil prirodzenú manželskú zmluvu na sviatosť, a preto keď snúbenci uzavru manželstvo pred dvoma svedkami a zástupcom Cirkvi (diakonom alebo kňazom), tak ich manželstvo sa stáva nerozlučiteľným s výnimkou smrti niektorého z nich.

Vrátim sa k vyššie uvedenej myšlienke z dnešnej liturgie slova. Pán Boh stvoril človeka ako muža a ženu. To znamená, že muž a žena patria tak silno k sebe, že majú myslieť nie na svoje vlastné šťastie, ale na šťastie toho druhého. Je to preto, aby mohli vo vzájomnej láske prijať a vychovávať deti. Tu zároveň vidíme stanovisko Pána Ježiša, že rehabilituje rovnosť – rovnoprávnosť – ženy s mužom, ktorú tisícročia žene upierali. Z toho jasne vyplýva vážnosť a dôležitosť sviatostného manželstva, cez ktoré po uzavretí dostávajú manželia Božie požehnanie pre toto mimoriadne dôležité poslanie. Zo strany snúbencov sa vyžaduje nadovšetko **praktická viera** v Pána Boha. Koľkí snúbenci si ju pri uzatvorení sviatostného manželstva uvedomujú, prežívajú a veria, že sľub si nedávajú len sami pre seba, ale aj Bohu? Koľkí snúbenci dnes veria, že Boh sa stane súčasťou ich života? Mám veľa skúseností s prípravou snúbencov, ktorých viac zaujímala paráda pri sobáši ako podstata toho, čo si uzatvárajú.

Okrem viery je nutná aj **láska**. Pri každej príprave snúbencov som si neodpustil otázku: „Čo je to láska?“ Dostal som rôzne odpovede, až som sa divil. Väčšina mi odpovedala, že je to sex, porozumenie a iné... Potom sa nedivme, že manželstvá rýchlo stroskotávajú, lebo nepoznajú opravdivú lásku. Tak teda, čo je láska? Známý nemecký spisovateľ Goethe napísal takúto vetu: „Ak chce niekto vstúpiť do manželstva a chce urobiť seba šťastným, nie je manželstva hoden.“ Myslel určite na sebecko, ktoré je jednou z hlavných príčin rozpadu manželstva. Pán Ježiš povedal nádhernú vetu: „*Môže niekto viac milovať svojho blížneho, ako položiť aj život za neho?*“ Je nádherný zvyk na Slovensku, že pri sobášoch, keď si novomanželia prisahajú lásku na kríži, tak si

uvedomujú Ježišom vyjadrenú podstatu lásky, že je to obeta. Teda, čo je láska? OBETA. Odporúčam, pozorne si prečítať trinástu kapitolu Prvého listu apoštola Pavla Korint'anom. Žiaden básnik na svete nevyjadril podstatu opravdivej lásky tak, ako apoštol Pavol.

Na záver by som chcel zdôrazniť, z čoho majú manželia čerpať silu, aby sa ich manželstvo nerozpadlo. Pravidelná svätá spoveď, nielen jeden a druhý nie, spoločná účasť na svätých omšiach a denne spoločná modlitba. Škoda, že sa spoločná modlitba vytráca z našich rodín, ktorú nahrádza televízor. Treba si všimnúť staré porekadlo: „Bez Božieho požehnania, márne naše namáhania.“

Pripravil vdp. Martin Mojžiš, sprievodca pútnikov.